

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **V. T. L.**, zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem, Kašparovo náměstí 2271/5, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2025, čj. OAM-344/ZA-ZA11-HA06-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 1. 12. 2025, čj. 73 Az 5/2025-16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, občan Vietnamu, podal dne 22. 3. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany. V žádosti uvedl, že se v ČR chce starat o nemocnou matku. Žalovaný žádost zamítl rozhodnutím ze dne 28. 5. 2025. Shledal, že ve věci není dán důvod pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany ve smyslu zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil u krajského soudu, jenž přisvědčil závěrům žalovaného a žalobu zamítl.

[2] **Žalobce** (*stěžovatel*) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Uvedl, že kasační stížnost je přijatelná, neboť se zabývá otázkou, zda žalovaný musí v řízení o mezinárodní ochraně reagovat na podání a důkazní návrhy žadatele, které učinil v době mezi odesláním výzvy podle § 27 odst. 9 zákona o azylu do předání rozhodnutí podle § 24a téhož zákona. Stěžovatel předložil žalovanému před vydáním napadeného rozhodnutí dokumenty, které měly prokázat rodinné vazby v ČR a snahu zajistit léčbu nemocné matce. Žalovaný neprovedl tyto důkazy ani se k nim nijak nevyjádřil ve svém rozhodnutí. Z napadeného rozsudku není zřejmé, jak měl žalovaný na tyto dokumenty procesně reagovat. Krajský soud neměl obsah podání hodnotit sám.

[3] K neudělení humanitárního azylu stěžovatel namítl, že matka měla sebevražedné sklony a byla u ní důvodná obava, že by mohla ublížit i rodinným příslušníkům. Proto rodina upřednostňuje, aby se o matku staral stěžovatel. Sourozenci mají práci a nezletilé děti, s nimiž by matka neměla zůstat sama. Krajský soud nepřihlédl ke konkrétním okolnostem věci. Humanitární azyl je jediná cesta k získání pobytového oprávnění.

[4] Podle **žalovaného** je kasační stížnost nepřijatelná.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost

svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] Stěžovatel argumentuje především tím, že žalovaný při svém rozhodování nepřihlédl k podání, která stěžovatel učinil v době mezi odesláním výzvy podle § 27 odst. 9 zákona o azylu do předání rozhodnutí podle § 24a téhož zákona. V této otázce, správními soudy dosud neřešené, spatřuje důvod přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Se stěžovatelem nelze souhlasit. Judikatura nabízí dostatečnou odpověď na tuto procesní otázku.

[8] Podle § 27 odst. 9 zákona o azylu *se vydáním rozhodnutí rozumí předání písemné výzvy k převzetí rozhodnutí podle § 24a odst. 1 k poštovní přepravě nebo jinak k doručení; na rozhodnutí se tato skutečnost vyznačí slovy „Výzva vypravena dne:“.*

[9] Podle § 24a odst. 1 zákona o azylu *se stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí.*

[10] Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 29. 5. 2025 (č. l. 69 správního spisu). Doručeno bylo dne 24. 6. 2025 (č. l. 61 správního spisu). Dne 29. 5. 2025 a 4. 6. 2025 učinil stěžovatel podání, jimiž mínil doložit rodinné poměry v ČR a snahu zajistit matce psychiatra.

[11] Podle ustálené judikatury je žalovaný svým rozhodnutím vázán *ode dne vydání rozhodnutí* (srov. rozsudky NSS ze dne 16. 6. 2011, čj. 7 As 23/2011-82, či ze dne 13. 6. 2024, čj. 3 Azs 164/2023-45, bod 37). Od tohoto dne žalovaný nemůže obsah rozhodnutí měnit. Judikatura s ohledem na čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU dovodila v řízení o mezinárodní ochraně povinnost *soudů* (tedy nikoli správního orgánu), aby v řízení o žalobě akceptovaly nové, pro věc relevantní, skutečnosti, které odpovídají stavu v okamžiku rozhodování soudu (např. usnesení NSS ze dne 23. 10. 2025, čj. 6 Azs 86/2025-40, bod 11). Pro rozhodování žalovaného tak byl rozhodující skutkový a právní stav v době *vydání* rozhodnutí a k později doloženým skutečnostem nemusel ani *nemohl* přihlídnout (např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2023, čj. 4 Azs 79/2023-25, bod 16).

[12] Žalovanému ostatně byly skutečnosti týkající se stěžovatelových rodinných poměrů v ČR a možnosti léčby matky známy z pohovoru se stěžovatelem (viz shrnutí na str. 2 rozhodnutí žalovaného). Své závěry v napadeném rozhodnutí tak činil i s vědomím těchto okolností.

[13] NSS se ztotožňuje se závěry krajského soudu ohledně posouzení humanitárního azylu. Péči o matku lze zajistit i jinými způsoby nežli skrze stěžovatele. Podle stěžovatelovy výpovědi je matka soběstačná a pravidelně dochází k obvodnímu lékaři. V ČR žijí stěžovateli sourozenci. Žalovaný posoudil možnost udělení humanitárního azylu v mezích správního uvážení (srov. usnesení NSS ze dne 15. 7. 2020, čj. 1 Azs 467/2019-32, bod 14, nebo ze dne 22. 8. 2024, čj. 10 Azs 120/2024-33, bod 13).

[14] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53).

pokračování

Stěžovatel neměl úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu